

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 1 rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Svrčkem v hlavním líčení konaném dne 13. 2. 2023 v Praze

takto:

Obžalovaný

Jaroslav Popelka

je vinen, že

dne **15. 11. 2022** v dopoledních hodinách, na adrese Václavské náměstí 1700/68, Praha 1, ručně sepsal a předal na podatelně Národního muzea dopis ve znění „Dobrý den, získali jsme informace, že některé radikální skupiny se chystají vniknout násilím do budovy Národního muzea a odstranit vlajku Ukrajiny, popř. použít zápalné střely. V zájmu zabránění násilí a případného poškození budovy vás prosíme o sejmutí uvedené vlajky alespoň na kritický den 17. listopadu kdy v Praze budou desetitisíce lidí“, přičemž předtím dne 5. 11. 2022 ve 13:04 hod. zaslal na e-mailovou adresu Policie ČR krpa.kr.evidence@pcr.cz a dne 7. 11. 2022 v 16:30 hod. předal Ochranné službě Úřadu vlády ČR, se sídlem Nábřeží E. Beneše 4, Praha 1, zprávu obsahující mimo jiné sdělení „Žádáme policii, aby odstranila vlajku Ukrajiny umístěnou před úřadem vlády i na dalších veřejných místech, zjistila viníky a předala je orgánům činným v trestním řízení. V případě, že tak neučiní Holešovská výzva vyzve občany na shromáždění 17. listopadu a své příznivce aby sami odstranili symboly fašistického režimu“;

tedy

sdělil právnické osobě poplašnou zprávu, která je nepravdivá,

čímž spáchal

přechin **šíření poplašné zprávy** podle § 357 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „trestní zákoník“)

a odsuzuje se

podle § 357 odst. 2 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá. Podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému stanoví **zkušební doba v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

Odůvodnění:

1. Obžalovaný Jaroslav Popelka, (dále jen „obžalovaný“) je na základě návrhu na potrestání Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 ze dne 20. 12. 2022, č. j. 1 ZK 402/2022 - 2 (dále jen „návrh na potrestání“), který byl zdejšímu soudu doručen dne 22. 12. 2022, stíhán pro podezření ze spáchání přečinu šíření poplašné zprávy podle § 357 odst. 2 trestního zákoníku.
2. Soud na základě provedeného dokazování a níže uvedeného shrnutí dospěl k závěru o vině obžalovaného tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.
3. V průběhu hlavního líčení bylo provedeno následující dokazování.
- 4.
5. Podle § 207 odst. 2 trestního řádu ve spojení s § 314d odst. 2 trestního řádu byl přečten protokol o výpovědi obžalovaného z přípravného řízení ze dne 14. 12. 2022 (č. l. 6 – 10). **Obžalovaný** uvedl, že je abstinent, že drogy ani jiné omamné a psychotropní látky neužívá. Dále, že se se neléčí ani v minulosti neléčil s žádnou chorobou psychického charakteru. K událostem ze dne 15. 11. 2022 uvedl, že je překvapen, že je k výslechu volán on a ne lidé, kteří podporují nacistický režim na Ukrajině. Uvedl, že existuje dostatek důkazů o tom, že Ukrajina je ovládána neonacisty a jejich podpora je podle zákonů této země trestným činem. Dále uvedl, že vlastenecky smýšlející občany uráží, že na budově, která byla v roce 1968 rozstřílena ukrajinskými vojáky, dnes visí jejich vlajka. Uvedl, že někteří radikální příznivci, poté co vedení muzea odmítlo odstranit vlajku z budovy, ji chtěli násilím odstranit. Dále uvedl, že považuje za velmi pravděpodobné, že váleční štváči a podporovatelé nacistů, budou v brzké době voláni po zodpovědnosti. K dokumentu s názvem „Výzva policii České republiky“ ze dne 4. 11. 2022 uvedl, že si za ním stojí a že ho psal on. K dopisu zanechanému dne 15. 11. 2022 na podatelně Národního muzea uvedl, že ho psal on a prozatím se mu podařilo přesvědčit příznivce Holešovické výzvy, aby násilné odstranění vlajky odložili. K otázce kdy, kde, jak a od koho se dozvěděl informaci, kterou uvedl v dopise zanechaném dne 15. 11. 2022 na podatelně Národního muzea, ničeho neuvedl.
6. Během hlavního líčení byly **provedeny i následující listinné důkazy**, které měly vliv na konečné rozhodnutí soudu v této trestní věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Daniela Loudínová

7. Z e-mailové zprávy (č. l. 16 - 18), má soud prokázané, že z emailu Slavek.Popelka@seznam.cz na email krpa.kr.evidence@pcr.cz byla zaslána Výzva policii ČR, ve které bylo upozorňováno na skutečnost, že vyvěšením vlajky země, ve které prokazatelně vládne fašistický režim (Ukrajiny), je páčán trestný čin dle § 403 trestního zákoníku. Policie byla vyzvána k odstranění vlajky Ukrajiny umístěné před úřadem vlády a dalšími veřejnými místy, zjistila viníky a předala je orgánům činným v trestním řízení. Dále z emailu vyplývá upozornění, že v případě, kdy tak Polici neučiní, Holešovská výzva na shromáždění 17. 11. 2022 vyzve své příznivce, aby sami odstranili symboly fašistického režimu.
8. Ze sdělení Ochranné služby Vlády České republiky (č. l. 19 - 20), vyplývá, že dne 7. 11. 2022 v 16:30 hodin byla zástupcem iniciativy Holešovské výzvy (obžalovaným) předána Výzva k odstranění ukrajinské vlajky z Úřadu vlády a z dalších veřejných míst, a to do 17. 11. 2022, ochranné službě Vlády České republiky, která následně výzvu dále postoupila.
9. Z dopisu Holešovské výzvy (č. l. 21), vyplývá, že obžalovaný v zájmu zabránění násilí a případného poškození budovy národního muzea informoval o tom, že některé radikální skupiny se chystají vniknout násilím do budovy Národního muzea a odstranit vlajku Ukrajiny. Dále z dopisu vyplývá žádost o sejmutí vlajky alespoň na kritický den 17. 11. 2022.
10. Z úředního záznamu (č. l. 23), vyplývá, že dne 15. 12. 2022 proběhl telefonát Policie ČR s vedoucím bezpečnostního oddělení Národního muzea, Miroslavem Pastrňákem (na čísle +420 725 078 235), ve kterém sdělil, že dne 15. 11. 2022 přišel obžalovaný na podatelnu Národního muzea, vykřikoval tam různá hesla a předal dopis s výzvou k sundání ukrajinské vlajky, jinak by dne 17. 11. 2022 mohlo dojít k násilnému vniknutí a stržení vlajky.
11. Z opisu z evidence přestupků (č. l. 24), vyplývá, že obžalovaný nemá žádné záznam o spáchaných přestupcích.
12. Z opisu z evidence rejstříku trestů (č. l. 42), vyplývá, že obžalovaný byl odsouzen k trestu odnětí svobody nepodmíněné v trvání 4 měsíců, a to rozhodnutím Městského soud v Brně ze dne 4. 4. 1989 a dále odsouzen k trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu, a to rozhodnutím Městského soudu v Praze ze dne 7. 6. 2016, kdy se dne 3. 3. 2017 osvědčil.
13. Z výpisu z Centrální evidence stíhaných osob (č. l. 43 - 44), vyplývá, že proti obžalovanému momentálně není vedeno žádné další trestní stíhání.
14. **V rámci hodnocení skutkového stavu soud dospěl k následujícím závěrům:**
15. Poté, co soud provedl shora uvedené důkazy a zhodnotil je v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů jak jednotlivě, tak v jejich vzájemných souvislostech (§ 2 odst. 6 trestního řádu), dospěl k závěru, že se obžalovaný bez jakýchkoliv důvodných pochybností (§ 2 odst. 5 trestního řádu) dopustil jednání popsaného ve výrokové části tohoto rozsudku, kterým naplnil skutkovou podstatu přečinu šíření poplašné zprávy podle § 357 odst. 2 trestního zákoníku.
16. Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že je nepochybné, že se skutek stal tak, jak je popsán nyní v rozsudečném výroku, a že jej spáchal obžalovaný. Obžalovaný uvedl, že děj popsaný ve skutkové větě je pravdivý a jim napsaný, nicméně svého jednání nikterak nelituje a v podstatě uvedl, že má v plánu v něm pokračovat. Jeho vysvětlení ovšem nelze obsahově chápat jako doznání. Byť lze jednání obžalovaného částečně považovat za absurdní, stejně jako jeho výroky, že Národní muzeum rozstříleli v roce 1968 ukrajinští vojáci a že na něm visí symboly fašistického režimu, kdy tyto výroky zase vycházejí z kruciólní neznalosti světové historie na straně obžalovaného, nelze je v žádném případě bagatelizovat, a to s ohledem na konsekvence současného světového dění. Jeho jednání tak uvedlo nepochybně minimálně Policii České republiky ve zvýšenou pohotovost a obezřetnost, jelikož takové jednání nebylo možno bez dalšího *a priori* vyloučit. Zprávu obžalovaného lze považovat za zprávu, která byla způsobila vyvolat obavy z budoucích událostí zasahujících nepříznivě do života obyvatelstva, jelikož taková zpráva mohla

minimálně negativně život lidí ovlivnit a omezit. Navíc byla zpráva zaslána (doručena) přímo na podatelnu Národního muzea a v obdobném znění rovněž přímo Policii České republiky. Obsah zpráv samotných má sám o sobě vzbudit významné obavy a poplach z důvodu, že upozorňuje na to, že k uvedené události může dojít v centru Prahy dne 17. 11., kdy je obecnou notorií, že se uvedeného dne každoročně scházejí desetitisíce lidí na Václavském náměstí, tedy v blízkosti samotného Národního muzea. Tím se poplašnost uvedené zprávy významně násobí.

17. Obžalovaný podle soudu jednal minimálně v **úmyslu nepřímém** ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, když věděl, že svým jednáním může porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem způsobit, a pro případ, že je způsobí, s tím byl srozuměn. Srozuměním se v obecné rovině rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Obžalovaný si totiž musel být vědom, že pokud šířit zprávu o tom, že dojde k násilnému vniknutí do budovy Národního muzea, ačkoliv musel vědět, že se jedná o informaci, která může způsobit odpovídající jednání ze strany minimálně Policie České republiky, spočívající ve zvýšené obezřetnosti, může se uvedeného protiprávního jednání dopustit.
18. V rámci posouzení, zda by soud mohl v tomto případě uplatnit zásadu **subsidiarity trestní represe** ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku, dospěl k závěru, že jednání obžalovaného naplňuje znaky společenské škodlivosti a uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu by zde nepostačovalo, což je ve shodě s obsáhlou, konstantní a aktuální judikaturou Nejvyššího soudu České republiky (zejména stanovisko trestního kolegia ze dne 30. 1. 2013 sp. zn. Tpjn 301/2012, dále pak rozhodnutí sp. zn. 7 Tdo 132/2018, sp. zn. 7 Tdo 96/2018, sp. zn. 11 Tdo 1067/2017 a mnoho dalších). Z uvedené judikatury zejména vyplývá, že každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoníku (formální pojetí trestného činu), je trestným činem, a proto ho obecně nelze považovat za čin, který není společensky škodlivý. Opačný závěr v podobě konstatování nedostatečné společenské škodlivosti činu lze učinit jen ve výjimečných případech, v nichž z určitých závažných důvodů není vhodné uplatňovat trestní represii, a to tehdy, pokud posuzovaný čin svou závažností neodpovídá ani těm nejlhčím běžně se vyskytujícím trestným činům dané právní kvalifikace. V každém konkrétním případě je nutné vždy zvažovat charakteristické, konkrétní a specifické okolnosti případu a osobu pachatele a vedle toho nelze odmyslet ani typovou společenskou škodlivost určitého trestného činu vyjádřenou sazbou trestu odnětí svobody.
19. Stejně tak nejsou v daném případě splněny zákonné podmínky pro využití některého z tzv. **odklonů v trestním řízení**, a to zejména s ohledem na absenci doznání obžalovaného.
20. Při **úvaze o stanovení druhu trestu a jeho výměry** soud vycházel zejména z § 39 trestního zákoníku. Podle uvedeného ustanovení soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu; přihlédne též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud musí přihlédnout k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a § 42 trestního zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédne ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení. Zároveň soud přihlédl ke znění § 55 odst. 2 trestního zákoníku, podle kterého lze za trestné činy, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody nepřevyšuje pět let, uložit nepodmíněný trest odnětí svobody jen za Shodu s prvopisem potvrzuje: Daniela Loudínová

podmínky, že by vzhledem k osobě pachatele uložení jiného trestu zjevně nevedlo k tomu, aby pachatel vedl řádný život.

21. Obžalovanému nepolehčuje ani nepřitěžuje žádná okolnost. Za dané situace se tak jeví naprosto dostatečným trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, tedy trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby (6 měsíců až 3 roky), jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců, tedy hluboko v dolní polovině zákonné trestní sazby (1 – 5 let).
22. S přihlédnutím ke všem shora uvedeným argumentům a důvodům soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do **8 (osmi) dnů** od doručení jeho písemného vyhotovení k Obvodnímu soudu pro Prahu 1.

O odvolání bude rozhodovat Městský soud v Praze.

Odvolání může podat státní zástupce, obžalovaný a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, může poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem či předsedou senátu) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání nemohou úspěšně podat osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Praha 13. února 2023

JUDr. Lukáš Svrček v.r.
samosoudce